

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-2353/2020-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Darka Lupi, predsjednika vijeća, dr. sc. Vlade Skorupa, člana vijeća i suca izvjestitelja i Larise Crnković, članice vijeća, u izvanparničnom predmetu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Dubravka Janžetić, Ulica Vlatka Mačeka 19, Ozalj, OIB: 53947629586,, odlučujući o žalbi vjerovnika EOS Matrix d.o.o. Zagreb, Horvatova 82. OIB: 76674680107, izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Karlovcu, poslovni broj: 18 Sp-105/2020, od 19. svibnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 9. rujna 2020.,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika EOS Matrix d.o.o. Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Karlovcu, poslovni broj: 18 Sp-105/2020, od 19. svibnja 2020.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja, tč. I. izreke, otvara se jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača i istovremeno, tč. II., zaključuje, na način da se potrošač oslobađa od preostalih obveza u odnosu na žalitelja kao vjerovnika.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio vjerovnik EOS Matrix d.o.o. Zagreb, zbog žalbenih razloga iz članka 353. stavak 1. točka 1. i 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 28/13., 89/14. i 70/19: dalje- ZPP) u vezi s odredbom članka 381. ZPP-a koji se primjenjuje na temelju članka 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 75/15. i 104/17.: dalje - SZ) u vezi s člankom 23. Zakona o stečaju potrošača („Narodne novine“ broj: 100/15. i 67/18.: dalje- ZSP).

U žalbi u bitnome tvrdi da je sud prvog stupnja po službenoj dužnosti dužan utvrditi vrijednost imovine potrošača i raspolaganje imovinom jer je to pretpostavka za utvrđenje njegovog poštenja. Smatra pogrešnim zaključak suda da potrošač nema imovine odnosno da je vrijednost njegove imovine manja od 10.000,00 kn.

Predlaže da se žalba usvoji.

Žalba nije osnovana.

Pazeći po službenoj dužnosti i po prigovoru žalitelja na postojanje bitnih povreda odredbi parničnog postupka iz članka 365. stavak 2. u vezi s člankom 381. ZPP-a, uz daljnju primjenu članka 10. SZ-a te članka 23. ZSP-a, ovaj je sud utvrdio da niti jedna bitna povreda odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. ZPP-a nije ostvarena. Pobijano rješenje je razumljivo, sadrži razloge o odlučnim činjenicama i može se ispitati.

Iz Prijedloga Fine proizlazi utvrđenje da se potrošač nije očitovao te da se stoga, sukladno odredbi članka 79.c stavka 2. ZSP-a, smatra da je suglasan.

Osim toga, točno je da presumpcija nepostojanja imovine potrošača egzistira, odnosno da se primjenjuje samo u situaciji kada je potrošač dao izričitu suglasnost za postupak, ali nije popisao imovinu (članak 79.c st. 3. ZSP) i da u toj situaciji, ako sud utvrdi vanjskim provjerama ili iz dokaza koje dostave vjerovnici da ovršiva imovina postoji, tog potrošača treba smatrati će nepoštenim. Jednako tako je točno da se u situaciji kada se potrošač ne očituje na poziv FINE iz čl. 79. b ZSP-a, pa se smatra da je suglasan da se provede jednostavni postupak stečaja nad njegovom imovinom na temelju odredbe čl. 79. c st. 2. ZSP-a, ne primjenjuje se zakonska presumpcija o nepostojanju ovršive imovine potrošača.

Međutim, iz obrazloženja prvostupanjskog rješenje sada prvog stupnja proizlazi utvrđenje da se potrošač u roku od 15 dana od primitka poziva Financijske agencije nije očitovao je li suglasan da se pred nadležnim sudom provede jednostavni postupak stečaja potrošača nad njegovom imovinom, slijedom čega, temeljem čl.79. c st. 2. Zakona o stečaju potrošača („Narodne novine“, broj 100/15. i 67/18., dalje u tekstu: ZSP), nastupa presumpcija da je potrošač suglasan da se može provesti jednostavni postupak stečaja potrošača nad njegovom imovinom.

Nakon toga sud je objavio oglas u kojem je naznačio da potrošač nije dostavio popis svoje imovine, te je pozvao vjerovnike potrošača da u roku od 45 dana od objave oglasa obavijeste sud o imovini potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa u slučaju da jednostavni postupak stečaja potrošača bude otvoren te da dostave dokaze na kojima temelje svoje tvrdnje.

Zbog toga nije od značaja žalbeni navod koji upire na to da je sud prvog stupnja pogrešno citirao normativni sadržaja odredbe čl. 79. c st. 3. ZSP-a, jer je sud prvostupanjski sud pozvao vjerovnike da obavijeste sud o imovini potrošača, a i sam ju je, nakon provedenog postupka, utvrdio.

Sud prvog stupnja je uvidom u podatke iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi FINA utvrdio da je potrošač vlasnik osobnih automobila marke

- FIAT PUNTO 1.1, godina proizvodnje 1997, broj šasije ZFA17600004604656, registarska oznaka vozila KA391IK čija vrijednost je manja od 10.000,00 una
- DACIA SUPERNOVA 1.4 I, godina proizvodnje 2003, broj šasije UU1R5231533318993, registarska oznaka vozila KA166CV, koje vozilo je objavljeno 11.07.2016.

Međutim, iz toga je sud zaključio da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kn.

Trgovačko društvo EOS MATRIX d.o.o., kao vjerovnik, paušalno se odazvalo na objavljeni oglas, općenito navodeći da svaki potrošač ima imovinu, ne navodeći konkretno u čemu bi se sastojala ta imovina.

Naime, sud prvog stupnja je primjenom odredbe čl. 79. f. st. 2. ZSP-a, službenim putem pribavio podatke o imovini potrošača.

Vjerovnici potrošača nisu po pozivu iz oglasa, objavljenog na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova, obavijestili sud o postojanju druge imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa. Stoga žalitelj pogrešno smatra i predlaže da sud treba izvršiti savjestan i sveobuhvatan uvid u potrošačeve pokretne te sastaviti pljenidbeni popis pokretnina koje bi prodajom ušle u stečajnu masu, a iz koje bi se razmjerno namirivali vjerovnici.

Takve navode vjerovnika sud nije razmatrao budući je oglasom žalitelj, kao uostalom i sve ostali vjerovnici potrošača, pozvan da ospori popis imovine potrošača, obavijesti sud o imovini potrošača i dostavi dokaze na kojima temelji svoje tvrdnje, a što žalitelj nije učinio.

Na temelju toga sud je zaključio da su ostvarene zakonske pretpostavke iz čl. 79. a. ZSP-a za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, jer je utvrdio da je vrijednost imovine potrošača, koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, manja od 10.000,00 kn, odnosno da potrošač nema imovine iz koje se mogu namiriti njegovi vjerovnici. Zbog toga, u skladu s čl. 79.g. st. 1. ZSP-a donosi odluku o otvaranju i istovremeno zaključenju jednostavnog stečajnog postupka nad imovinom potrošača.

Pravilno je prvostupanjski sud na temelju podataka iz Očevidnika redosljeda osnove za plaćanje utvrdio da su za otvaranje i zaključenje predmetnog jednostavnog postupka stečaja potrošača bile ispunjene pretpostavke propisane odredbama ZSP-a, jer je na dan otvaranja ovog postupka bilo evidentirano više neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kn s osnova glavnice, osim toga razdoblje u kojem je potrošač imao tako evidentirane neizvršene osnove za plaćanje neprekinuto je trajalo duže od tri godine (članak 79.a stavak 1. i 2. ZSP-a). Isto tako, pravilno je sud prvog stupnja postupajući u skladu s odredbom članka 79.f stavak 2. ZSP-a utvrdio da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kn.

Protivno žalbenim tvrdnjama, sud prvog stupnja izvršio je uvid u podatke FIN-e i izvršio je vanjsku provjeru ZIS-a i iz tih podataka ne proizlazi da potrošač ima imovine, ni da je ostvario financijska sredstva raspolaganjem svojom imovinom u posljednje tri godine prije otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača pa nije osnovana žalbena tvrdnja o nepoštenju potrošača.

Naime, u smislu odredbe članka 79. f. stavak 2. ZSP-a sud je dužan utvrditi vrijednost potrošačeve imovine i raspolaganja koje je potrošač poduzeo u posljednje tri godine prije otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača putem Financijske agencije, jer je upravo FIN-a ovlaštena pribaviti podatke o potrošačevoj imovini od Ministarstva Financije, Porezne uprave i drugih tijela i osoba koje vode evidenciju potrošača.

Osim toga žalitelj tijekom postupka nije tvrdio ni dokazao (po pozivu suda nije osporio imovinu potrošača u smislu odredbe članka 79. f stavak 1. točka 3. ZPP-a) da potrošač ima imovinu iz koje bi se namirila tražbina vjerovnika, odnosno da je raspolagao svojom imovinom u posljednje tri godine prije otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača, a teret dokaza te tvrdnje (u konkretnoj situaciji kada iz provjere koju je pravilno izvršio sud prvog stupnja to ne proizlazi) bio bi na tuženiku.

Stoga su svi žalbeni navodi neosnovani te je primjenom odredbe članka 380. točka 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a i člankom 23. ZSP-a valjalo odbiti žalbu vjerovnika i potvrditi prvostupanjsko rješenje, kao u izreci.

U Rijeci, 9. rujna 2020.

Predsjednik vijeća

Darko Lupi

Broj zapisa: **17898-c08a7**

Kontrolni broj: **066bd-241ce-33699**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DARKO LUPI, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.